

Κάθαρση στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας – Από τον νέο Αρχιεπίσκοπο

Απομάκρυνε παρασιτικά άτομα, που δρούσαν υπογείως στους κόλπους της εκκλησίας, γι' αυτό δέχεται βρόμικο πόλεμο

Η ενθρόνιση του νέου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ.κ. Μακαρίου πριν από δύο χρόνια, έγινε δεκτή με ενθουσιασμό από το σύνολο των πιστών της ομογένειας στη μακρινή ήπειρο η οποία, στο πρόσωπο του νέου ποιμενάρχη, είδε τον αδιαμφισβήτητο ηγέτη που θα ενώσει και θα διακονήσει με αγάπη το λαό της πέμπτης ηπείρου.

Υπήρξαν ωστόσο και κάποιες μεμονωμένες περιπτώσεις που αντέδρασαν και δεν μπορούν ακόμη μέχρι και σήμερα να συμβιβαστούν με τα νέα δεδομένα της αλλαγής. Βλέπετε από την πρώτη στιγμή που ανέλαβε ο νέος Αρχιεπίσκοπος, θέλησε να καθарίσει την Αρχιεπισκοπή και να κόψει τις βαθιές ρίζες που είχαν απλώσει διάφορα παρασιτικά στοιχεία, τα οποία απομυζούσαν είτε εξουσία και δύναμη είτε χρήμα.

Ενδεικτικό της κατάστασης είναι η κληρονομιά του μακαριστού Στυλιανού. Είθισται ο επικεφαλής της εκκλησίας, να είναι εκείνος που δίνει το παράδειγμα της ταπεινότητας, της φτώχειας και της ηθικής. Δεν μπορεί να αναλαμβάνει ένας ιεράρχης τη θέση του Αρχιεπισκόπου φτωχός και όταν πεθαίνει, να αφήνει μια κληρονομιά περίπου 2,5 εκατομμυρίων δολαρίων. Τότε κάτι έχει πάει λάθος. Κι όταν κάτι γίνεται λάθος στην κεφαλή, αντιλαμβάνεται κανείς τι γίνεται μέχρι τη βάση.

Ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος διέκοψε τις προσβάσεις στην Αρχιεπισκοπή συγκεκριμένου αγιορείτου για τον οποίο υπάρχουν σοβαρές έγγραφες καταγγελίες. Το ομόφωνο αίτημα του κλήρου όπως εκφράστηκε σε ιερατική σύναξη “να μην ξαναέρθει στην Αυστραλία αυτός ο ιερομόναχος”, επιτέλους έγινε πράξη επί Μακαρίου.

Άλλαξε από τη διοίκηση του Trust αυτόν ο οποίος είχε καταδικαστεί από την Αυστραλιανή δικαιοσύνη για υπεξαίρεση χρημάτων και στον οποίο η Αυστραλιανή πολιτεία αφαιρέσε την άδεια ασκήσεως του επαγγέλματός του. Το πρόσωπο αυτό σύμφωνα με τον νόμο δεν μπορούσε να μετέχει στη διαχείριση χρήματος δημόσιου μη κερδοσκοπικού οργανισμού όπως είναι η Αρχιεπισκοπή για ευνότους λόγους. Και παρότι οι άνθρωποι του Στυλιανού τον θεωρούσαν βαρόνο των οικονομικών, ο Μακάριος τόλμησε και τον απέπεμψε. Η μετέπειτα συμπεριφορά του δικαιώνει πλήρως τον Αρχιεπίσκοπο.

Ο Αρχιεπίσκοπος μετέθεσε αξιωματούχο κληρικό από την ενορία του. Βιάστηκαν πάλι οι άνθρωποι του Στυλιανού να επικρίνουν τον Μακάριο ότι κινείται με εμπάθεια και ότι ασκεί τρομοκρατία. Η αλήθεια όμως είναι ότι ο εν λόγω κληρικός πέρα από τις εκκλησιαστικές παρανομίες του, είχε καθιερώσει διπλά μπλοκ αποδείξεων

Του Κρικόρ Τσακιτζιάν

δίχως φυσικά την έγκριση του Συμβουλίου. Όταν το Συμβούλιο ανακάλυψε την κλοπή ζήτησε την απομάκρυνση του κληρικού από την ενορία. Και ο Αρχιεπίσκοπος έπραξε όπως θα έπραττε κάθε ενουνοειδής Ιεράρχης.

Ο Μακάριος άλλαξε το πρόσωπο αυτό το οποίο ήταν ουσιαστικά ο παντοδύναμος “Αρχιεπίσκοπος” της Μελβούρνης και ο οποίος διοικούσε τη Βασιλειάδα και διαχειριζόταν τα εκκλησιαστικά πράγματα άνευ συμβουλίου και συνεργατών, σε όλη την Πολιτεία της Βικτώρια. Μια πρόχειρη έρευνα στη Μελβούρνη θα πληροφορήσει κάθε καλόπιστο πόσο δύσκολη ήταν αυτή η αλλαγή και πόσο ανακουφίστηκε η Ομογένεια μετά την παρέμβαση αυτή του νέου Αρχιεπισκόπου. Τα προβλήματα μάλιστα της Βασιλειάδος και του Άξιόν Εστί, τα οποία κληρονόμησε ο Μακάριος, τακτοποιούνται μετά τον διορισμό του νέου Διοικητικού Συμβουλίου και την βοήθεια της Πολιτείας.

Στο περιώνυμο σχολείο του Αγίου Ιωάννου στη Μελβούρνη ο Αρχιεπίσκοπος βρήκε χρέος περίπου 4,5 εκ. δολάρια και προοριζόταν να ξεπουληθεί σε εργολάβο. Άλλαξε το Διοικητικό Συμβούλιο, άλλαξε τη διεύθυνση και τώρα το σχολείο βρήκε το δρόμο του και το βηματισμό του. Αρκεί να σκεφτεί κανείς ότι το σχολείο αυτό ήταν στη λίστα 2560 όταν το παρέλαβε ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος και τώρα είναι 540, ενώ έχει 260 παιδιά.

Η Βασιλειάδα του Σύνδευ κληροδότησε, εκτός των άλλων προβλημάτων, ένα έλλειμμα της τάξεως των 14 εκ. δολαρίων περίπου. Ο Αρχιεπίσκοπος ανανέωσε το Διοικητικό Συμβούλιο, άλλαξε τον Διευθυντή, έκανε τομές στον εσωτερικό κανονισμό και κυρίως έχει κατεβάσει το έλλειμμα που βρήκε από τα 14 στα 6 εκ. δολάρια.

Πέραν των ενδεικτικών αλλαγών που περιγράφονται παραπάνω υπήρχε και το πρόβλημα των συγγενών του μακαριστού Στυλιανού, προκατόχου του Μακαρίου. Κάποιοι βεβαίως εξ αυτών είναι εξαιρετικοί και ξεχωρίζουν, διαχωρίζοντας τη θέση τους από κινήσεις και ενέργειες ιδιοτελείς και εμπαιθείς. Αλλά κάποιος από αυτούς σήμερα διώκεται ποινικά από τις Αυστραλιανές δικαστικές αρχές για κλοπή της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας. Πρόκειται για το ίδιο συγγενικό πρόσωπο του μακαριστού Αρχιεπισκόπου, του οποίου το όνομα εμφανίζονταν ως συνδικαιούχου στον προσωπικό λογαριασμό του Στυλιανού στην Ελλάδα. Το πρόσωπο αυτό, ακόμη και την ημέρα που πέθανε ο Στυλιανός, ζήτησε να εκταμιευθούν από το αυστραλιανό λογαριασμό του Ιεράρχη 25.000 δολάρια, τα οποία και έλαβε, προφανώς για να παρηγορήσει το πένθος του! Εν τω μεταξύ, το

διάστημα που ήταν στην Αυστραλία εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια μεταφέρθηκαν στον κοινό λογαριασμό της Αθήνας προς ίδιον όφελος.

Αυτός σε συνεργασία με άλλη “κυρία”, της οποίας δεν θεραπεύθηκαν οι διάφορες επιθυμίες σχετικά με την Αρχιεπισκοπή, καθώς και με τους άλλους που προαναφέρθηκαν οι οποίοι έχασαν τα προνόμιά τους, ηγούνται της σπιλώσεως του νέου Αρχιεπισκόπου και έχουν ξεκινήσει συστηματικά έναν υπόγειο και ανέντιμο πόλεμο με διάφορα ψευδή και συκοφαντικά δημοσιεύματα. Στην ομάδα και Ιεράρχης ο οποίος αισιοδοχεί και ακόμη ελπίζει ότι θα εκθρονιστεί ο Μακάριος για να γυρίσει πίσω στην Αυστραλία ως θριαμβευτής.

Ο πόλεμος αυτός εμπεριέχει και άλλες περιπτώσεις τρωκτικών, όπως δημοσιογράφων από την Ελλάδα, οι οποίοι προσπάθησαν με κολακείες και με ψυχολογικούς εκβιασμούς, να αποσπάσουν μεγάλα χρηματικά ποσά από την Αρχιεπισκοπή, γιατί όπως φαίνεται είχαν συνθησίσει να κάνουν τον ίδιο εκβιασμό όλα τα προηγούμενα χρόνια και όταν έλαβαν αρνητική απάντηση, άρχισαν τα λιβελογραφήματα σε βάρος ενός ανθρώπου, που ήδη έχουν εμπιστευθεί οι πιστοί, αφού είχαν δει πως τα πράγματα στην εκκλησία τους άλλαξαν προς το καλύτερο. Γεγονός που τους ενθάρρυνε στο να επιστρέψουν και πάλι στους κόλπους της Εκκλησίας, ακόμη και κοινότητες που είχαν επί δεκαετίες αποσχιστεί.

Ο νέος Αρχιεπίσκοπος πάντως φαίνεται αποφασισμένος να βάλει οριστικό τέλος σ' αυτή την ανορθόδοξη και αρρωστημένη κατάσταση, που επικρατούσε στους κόλπους της Αρχιεπισκοπής. Απομάκρυνε κάθε νοσηρό στοιχείο και δεν έμεινε απαθής στον πόλεμο λάσπης που δέχεται. Απάντησε με προσφυγές στη δικαιοσύνη, ώστε να αποδείξουν τα όσα υποστηρίζουν σε βάρος του ή σε αντίθετη περίπτωση να πληρώσουν το τίμημα της συκοφαντικής δυσφήμισης, όπως ορίζει ο νόμος.

Γιατί η Εκκλησία πρέπει να απαλλαγεί από τέτοια νοσηρά φαινόμενα προκειμένου να πορευτεί το δρόμο της και να επιτελέσει το πολύπλευρο έργο το οποίο έχει αναλάβει. Πρέπει να εξοβελίσει άπαξ δια παντός τα παράσιτα που προσπαθούν σκοπίμως να της δυσκολέψουν το έργο. Και αυτό ευτυχώς στην Αυστραλία γίνεται. Η κάθαρση ξεκίνησε και συνεχίζει. Όσοι δεν χαίρονται ας κοάζουν αλλά οι φωνές τους δεν μπορούν να αναστείλουν τον οραματισμό του νέου Αρχιεπισκόπου που είναι για τη δόξα της Εκκλησίας και της Ελληνικής Ομογένειας στην πέμπτη Ήπειρο.